

и като са подигнали цалунъ я. „Възлюбленна ми дъщри, рече ѝ той, какво скърбите? немогъ да гледамъ вашите сълзы безъ да са не пажеліж; откройте ми сърцето си безъ да са свѣните; вий познавате моята любовь и благонаклонност къмъ васъ.

Венера му отговори съ кротъкъ гласъ но пресичанъ отъ дълбоки въздышки: „Отче на божествъ и на човѣцътъ, вий които сте всевидящъ, може ли да не познавате причината на моите мѫки? Минерва не са задоволи дѣто събори чакъ до основание великолѣпния градъ Троя, който азъ браняхъ, и дѣто си отмѣсти на Париса, който предпочете моята хубостъ отъ нейната; тя води презъ сичкытъ земи, и презъ сичкытъ морета сына на Одиссея, на жестокия този разрушителъ на Троя. Телемахъ е придруженъ отъ Минерва, и туй е дѣто я удържа та не са евява тука по чина си наедно съ други богове. Тя заведе дързския този момъкъ въ островъ Кипръ за да ма оскърби. Той презрѣ моето могущество, не само не въспрѣ да запали благоуханія на моя жертвеникъ, но показа че са гнуши отъ праздницътъ които са тържествувать въ мое чествованіе, и затвори сърцето си на сичкытъ мои прелести. Напразно Нептунъ, за да го накаже, по моя прозба, подигна вѣтроветъ и волнытъ противъ него: Телемахъ хвърленъ чрезъ едно ужасно коработрошениe на острова Калипсина, въстържествува надъ самаго Купидона, когото азъ бѣхъ проводила тамъ за да умекоти сърцето на този младъ Гъркъ. Нито младостъта му, нито прелеститъ на Калипса и на нейнитъ нимфи, нито пламенниятъ стрѣлы на Купидона можихъ да надвѣржатъ коварствата на Минерва. Тя го откъснала отъ този островъ; и ето защо съмъ прискърбна; едно дѣто тържествува надъ мене!“

Юпитеръ, за да утѣши Венера, ѝ рече: „Истинно е, моя дъщри, че Минерва отбраня сърцето на младия този Гъркъ противъ сичкытъ стрѣлы на твоя сынъ, и че тя му приготвя една слава каквато единъ младъ момъкъ никога не са е удостоявалъ. Съжелявамъ дѣто е презрѣлъ вашите жертвеници, но немогъ да го подложи на вашата власть. Съгласявамъ са само, за ваша любовь, да са поскита еще по земята и по морето, да